

A Fővárosi Ítéltábla a Koruhely Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Koruhely Péter) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - dr. Jurida Petra Natália ügyvéd (címe.) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű alperes és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen jóhírnév megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. november 3. napján kelt 23.P.21.824/2017/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek egyetemlegesen 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes üzemeltetésében megjelenőhu internetes hírportálon 2017. február 24-én „Találtunk még egy ...-szomszédot, akinek jól megy" címmel jelent meg a II. rendű alperes írása. A megjelenést megelőzően a II. rendű alperes és a felperes között több fordulás e-mail váltás történt. Ennek során a II. rendű alperes azt igyekezett megtudni a felperestől, hogy a január 20-án kinevezett stratégiai igazgatója, ... jelenleg is a ...-Parkban lakik-e, kinevezésében szerepet játszott-e, hogy a kommunikációs miniszter szomszédságában lakik. A felperes a kérdésekre kitérő választ adott annak ellenére, hogy a II. rendű alperes megküldte részére azt a tulajdoni lapot, ami ... tulajdonlását a lakóparkban lévő lakáson alátámasztotta.

A cikkben az alperesek azt közölték, hogy ... 2010-ben vásárolt ingatlant abban a társasházban, ahol ... is lakik. A lakásnak fele részben tulajdonosa. Ismertették ... korábbi munkásságát és tájékoztattak arról, hogy a felperesnél olyan tisztség, amit ... betölt, korábban nem volt a felperesnél. Tájékoztattak a cikk megjelenését megelőző levelezés tartalmáról, eredményéről. Sorra vették, hogy mely közszereplők laknak még az említett lakóparkban.

Miután a II. rendű alperes a cikk megjelenését követően két és fél órával később tudomást szerzett arról, hogy a ...-Parkban lakó ... nem azonos a felperes stratégiai igazgatójával, a cikket eltávolították az I. rendű alperes internetes felületéről.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek annak valótlan állításával, hogy „A ... Parkban van lakása a ...-közeli ... frissen kinevezett stratégiai igazgatójának is, ...nak...,” illetve a felperesnek feltett azon kérdés idézésével hogy „az új igazgató ... előmenetelében szerepet játszott, hogy a kommunikációs miniszter szomszédságában lakik,” hamis látszatot keltettek, megsértve ezzel a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait.

Kérte továbbá az alpereseket egyetemlegesen a jogsértés abbahagyására kötelezni és a további jogsértő magatartástól eltiltani.

A felperes emellett annak egyetemleges kötelezésére kérte az alpereseket, hogy saját költségükön a jogsértő nyilatkozattal azonos módon, helyen kellő nyilvánosság mellett a jelen eljárásban hozott jogerős ítélet rendelkező részének közreadásával adjanak elégtételt, ennek során fejezzék ki bocsánatkérésüket, illetve ennek elmaradása esetén jogosítsa fel a bíróság a felperest arra, hogy az alperesek költségén ezt tegtege.

A felperes 500.000 forint sérelemdíj, és ennek 2017. február 25. napjától a kifizetés napjáig járó, az Ptk. 6:48. § (1) bekezdés szerinti mértékű késedelmi kamata, valamint a perköltség egyetemleges megfizetésére is kérte az alperesek kötelezését.

Előadta, hogy a sérelmezett közlések sértő állítások, melyek célja a lejárátása, annak sugallása, hogy a különféle posztok betöltése nem szakmai szempontok alapján, hanem csupán kapcsolati tőke felhasználásával történik.

A jogsértés súlyát növeli, hogy a gazdasági társaság több regionális napi- és hetilap kiadója, így a gazdasági tevékenységére vonatkoztatott negatív értékítélet köztudomásúan súlyos hátrányt okoz, mert bizalmatlanság alakul ki vele szemben.

Az alperesi védekezéssel szemben előadta, hogy a kereset elbírálása szempontjából közömbös, hogy mennyi ideig volt olvasható a perbeli cikk az interneten, mert már a cikk megjelentetésének eredményeként bekövetkezett a felperesi személyiségi jogsérelem.

Ha a II. rendű alperes a tőle elvárható gondosságot tanúsította volna annak kiderítése érdekében, hogy a felperes lakik-e a ... Parkban, akkor az interneten található adatokból kiderülhetett volna számára, hogy valójában nem a felperes stratégiai igazgatójáról van szó.

A cikket megelőző kérdések a felperes sajtóosztályára érkeztek, ahol nem vezetnek nyilvántartást arról, hogy az alkalmazottak hol laknak.

Az I. rendű alperes ellenkérelme elsődlegesen a kereset elutasítására irányult.

Másodlagosan, arra az esetre, ha a bíróság a keresetet nem utasítaná el, kérte, hogy a felperes által igényelt sérelemdíj összegét jelentősen mérsékelje, és a feleket a saját költségeik viselésére kötelezze.

A II. rendű alperes a vele szemben előterjesztett kereseti kérelem vonatkozásában elsődlegesen a per megszüntetését kérte, egyebekben csatlakozott az I. rendű alperes védekezéséhez. Arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes alkalmazottjaként járt el akkor, amikor megírta a perbeli cikket.

Az alperesek előadták, hogy a cikk csak egészen rövid ideig volt elérhető, és megjelenése előtt a II. rendű alperes minden tőle telhetőt megtett az információ ellenőrzése érdekében. Hivatkozott arra, hogy a lakóparkban lakó prominens személyeket nagy kíváncsiság övezi, és az újságírók gyakran kutatják a közélet, a politika és a magánélet összefonódásának pontjait, mivel azt a közvélemény is élénk érdeklődéssel kíséri.

A cikk megjelenésének napján a II. rendű alperes telefonon felvette a kapcsolatot ...-ral, akinek nem volt célja tisztázni a félreértést, és visszairányította a felperes sajtóosztályához, mellyel addigra már többszöri eredménytelen levélváltást bonyolítottak.

Amikor II. rendű alperes 2017. február 24-én 9 óra 30 perckor olyan információhoz jutott, hogy az említett tulajdoni lap egy másik, nem politika közeli dr. ... nevű személy nevét és adatait

tartalmazza, a cikket eltávolították. Ez volt az első olyan, jó szándékú, egyértelmű tájékoztatás az ügyben, ami ténylegesen cáfolta a korábban az alperesek birtokába jutott információkat, de ez sem a felperestől származott.

Vitatták továbbá, hogy a felperesnek a cikkben elsőként sérelmezett mondat tekintetében keresetösségi joga fennállna. Előadták továbbá, hogy annak sértő jellege sincs. Az ugyanis, hogy ... a ... Parkban lakik-e, valóban tényállítás, azonban az arra irányuló kérdés, hogy ... „előmenetelében szerepet játszott-e az, hogy a kommunikációs miniszter szomszédságában lakik,” álláspontjuk szerint olyan vélemény, aminek valóságtartalma objektív eszközökkel nem bizonyítható. Hivatkoztak e körben a PK 12. számú állásfoglalásban kifejtettekre.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 38.100 forint perköltséget és a Magyar Államnak 36.000 forint kereseti illetéket.

Ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:44. §-t, a 2:45. § (1) és (2) bekezdését, a 2:51. § (1) bekezdés a) és c) pontjait, valamint a 2:52. § (1), (2) és (3) bekezdéseit.

A II. rendű alperes elsődleges védekezésével összefüggésben azt rögzítette, hogy a II. rendű alperes nem jelölte meg a per megszüntetésének jogszabályi alapját, emellett pedig a II. rendű alperes által, az ellenkérelmében előadottak semmilyen jogszabályi rendelkezés szerint sem tették lehetővé a per, vele szembeni megszüntetését.

Érdemben úgy foglalt állást, hogy az elsőként sérelmezett mondat tényállítás, azonban a jogsértés megállapításához a valótlanság esetén szükséges az, hogy a felperesre sértő tartalmat is hordozzon.

Megítélése szerint annak állítása, hogy valaki, valahol ingatlan vagyonnal rendelkezik, és ez a személy egy gazdasági társaság stratégiai igazgatója, semmiképp sem sértő, tehát a perbeli cikk ezen részében szereplő valótlán alperesi tényállítás jogsérelmet nem okozhatott.

Nem tartotta a felperesre vonatkoztathatónak azt, hogy ...nak lakása van a ... Parkban, tehát ezen tényállításra alapozva a felperes nem érvényesíthetett eredményesen igényt az alperesekkel szemben. Megjegyezte, hogy a felperes neve is szerepel a kifogásolt szövegrészben, de a rá vonatkozó közlés, miszerint a stratégiai igazgatója, ..., megfelel a valóságnak, és nyilvánvalóan nem is sértő. Ráadásul a felperes nem ezen jelentéstartalmat kifogásolva terjesztette elő igényét az alperesekkel szemben.

A második mondat tekintetében az elsőfokú bíróság a 13/2014. (IV. 18) AB határozat szempontjait figyelembe véve és a PK 12. számú állásfoglalás alapján folytatott vizsgálatot, melynek alapján azt állapította meg, hogy a vizsgált, kérdésbe foglalt alperesi megnyilatkozás közügyek körében alkotott értéktételeket fejez ki, tehát a véleménnyel azonosnak tekintendő. Közügyként értékelendő ugyanis annak tisztázása, hogy valamely közszereplő - a jelen perbeli esetben az egyik miniszter - személyes kapcsolatok révén elősegíti-e más személyek előrelépését. Közügy továbbá, hogy a magyarországi média szolgáltatásban kiemelkedő szerepet játszó felperesi gazdasági társaságnál egy vezető pozícióba való kinevezésnél milyen szempontokat mérlegelnek, számítanak-e közéleti szereplőkhöz fűződő informális kapcsolatok, és ha igen, mennyiben. A kérdés megfogalmazásának módja pedig nem volt indokolatlanul bántó, sértő.

A II. rendű alperes magatartását az elsőfokú bíróság jóhiszeműnek tekintette, mert sem a felperestől, sem ...tól az egyértelműen megfogalmazott kérdésekre nem kapott érdemi választ. A felperesnek pedig nem kellett volna ... egyetlen személyi adatát sem kiadnia ahhoz, hogy tájékoztatást adjon arról, hogy nem rendelkezik ingatlannal a lakóparkban, és nem lakik ott. Ebből a közlésből ugyanis nem következtethető ki, hogy ténylegesen hol van ingatlana, és hol lakik. Az interneten történő

adatkeresés tárgyában úgy foglalt állást, hogy ... nevét beütve több tízezer találatra lehet akadni, tehát a II. rendű alperestől nem volt elvárható, hogy ekkora szövegmennyiséget áttekintsen annak érdekében, hogy kiderítse ... valamelyik személyi adatát, nevezetesen a felperesi képviselő által említett születési évet, ami - a ... Parkban ingatlan tulajdoni hányaddal rendelkező dr. ..., 1969. évi születési időpontjával szemben - 1971. volt.

Megállapítása szerint, ezen túlmenően a felperesi kereset a sérelemdíj tekintetében is eltúlzott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását oly módon, hogy a másodfokú bíróság a felperes keresetének teljes terjedelemben adjon helyt, és az alpereseket marasztalja a perköltségben.

Az első mondatnál kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy amikor a cikk ...t említi, nem általában ...ról, hanem a felperes frissen kinevezett stratégiai igazgatójáról írt. Az alperesek maguk határozták meg a kapcsolatot, azaz az azonosságot a felperes frissen kinevezett stratégiai igazgatója és a ... Park egyik tulajdonosa között.

Téves az az elsőfokú bírósági álláspont, miszerint a két ... a cikk szerint nem azonos. Pontosan azért sértő az alperesek által kifejtett álláspont, mivel nem a felperes frissen kinevezett stratégiai igazgatójának szakmai tulajdonságainak, hanem a vélt személyes kapcsolatainak tulajdonítja a kinevezés tényét.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szöveggörnyezetből kiragadva értelmezte a sérelmezett közléseket. Vitatta, hogy a felperes közszereplő volna.

Az alperesek jóhiszeműségével kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy a II. rendű alperes csak azzal, hogy e-mailekkel bombázta a felperest, nem tett eleget az oknyomozó újságírás írott és íratlan szabályainak, ugyanis senki nem kötelezhető arra, hogy a sajtónak rendelkezésére álljon.

A ... Parkban tulajdonos ... és a felperes frissen kinevezett stratégiai igazgatója születési éve kapcsán kifejtett alperesi álláspont tarthatatlan, mert már egy év különbség esetén is tovább kellett volna kutatnia a II. rendű alperesnek.

A ...hu keresőoldalon „... életrajz” keresőszavakat beírva a harmadik találat kiadja azt a cikket, ahol a felperes frissen kinevezett stratégiai igazgatója életkorára utaló adat megtalálható. Ennek fényében nem 10.000, hanem csak három találatot kellett volna alaposabban megnéznie az oknyomozó újságírónak.

A II. rendű alperes tehát nem tekinthető jóhiszeműnek, hiszen a legelemibb kutatást sem végezte el a cikk megírása előtt. Egy névazonosság elegendő volt, hogy minden ténybeli alapot nélkülöző cikket írjon, ebből következően pedig véleménye is nélkülöz minden ténybeli alapot, ezért jogsértő.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték. Előadták, hogy a cikket annak megjelenését követően oly módon távolították el, hogy az a ... keresőből sem érhető el. A kereset benyújtását megelőzően a felperes semmilyen módon sem jelezte alperesek felé, hogy számára a cikkben írtak sérelmesek.

A cikk a téves információkkal, a névazonosság és a felperes alperesi megkereséseket negligáló magatartása miatt jelenhetett meg.

Vitatták, hogy az elsőfokú bíróság a sérelmezett mondatokat szöveggörnyezetből kiragadva vizsgálta volna.

Fenntartották, hogy a II. rendű alperes minden tőle telhetőt megtett az információ ellenőrzése érdekében, ezzel szemben a felperes szándékosan tévedésben tartotta.

Egyebekben egyetértettek az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett indokokkal.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, indokait az alábbi kiegészítésekkel osztja.

Arra helytállóan hivatkozott a felperes, hogy gazdasági társaságként a közszereplő fogalomkörbe nem sorolható. A tevékenységi körére és főtevékenységére is tekintettel azonban a közélet alakításában tevékenyen részt vesz, kiemelt célja a közbeszéd alakítása, ezért bírálhatósága a közszereplőkével azonosnak tekinthető. Ezen túlmenően a perbeli közlések a stratégiai igazgatóján keresztül vonatkoznak rá, aki viszont egyértelműen a közszereplők közé sorolható még akkor is, ha nem tekinthető klasszikus politikai közszereplőnek. A felperesnél betöltött kiemelkedő tisztségénél fogva azonban, azzal összefüggésben a bírálatokat a Ptk. 2:44. § rendelkezéseinek megfelelően magasabb szinten köteles eltérni.

Abban helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli cikk témája a közéletet érintette. Az azt igyekezett feltárni, hogy a felperes olyan helyen lakik-e, ahol megtalálhatók a politikai, gazdasági élet alakítói, azt kutatta, hogy ennek a ténynek volt-e szerepe a kinevezésében.

A II. rendű alperes ennek a kérdésnek járt utána, melynek során két egyszerű kérdést intézett a felpereshez. A felperestől kapott válasz azonban nem volt egyértelmű, a II. rendű alperesnek a félreérthetőség miatt feltett ismétlődő kérdésére a felperes a korábbinál is szűkszavúbb és érdemi információt nem hordozó választ adott. A tulajdoni lap megküldését követően pedig a felperes már egyértelműen elhárító választ küldött. Érdektelen tehát az a felperesi hivatkozás, hogy nem kötelező a sajtó képviselőinek kérdéseire válaszolnia. Jelen esetben ugyanis a kérdésekre válaszolt, ezen válaszai azonban kifejezetten félrevezetőek voltak. A két kérdésből ugyanis a felperesnek tisztában kellett lennie azzal, hogy miért teszi fel azokat az alperes. Az azokra adandó érdemi válasz nagyobb terhet nem jelenthetett a felperesnek, mint amilyen erőbefektetésbe kerültek a homályos válaszai. Ez a magatartás az újságíróban erősíthette azt a gondolatot, hogy az információi helyesek, a felperes pedig kerüli a válaszadást. Ilyen körülmények között nem volt elvárható a II. rendű alperestől, hogy további, a stratégiai igazgató személyes adataira vonatkozó kutatást folytasson, hiszen a felperes rendelkezésére bocsátotta kiinduló információját, a tulajdoni lapot. Az ingatlan tulajdonlására vonatkozó egyértelmű válasz azonban nem érkezett.

Mindezekon túlmenően az elsőfokú bíróság helyesen ítélte meg azt, hogy az alperesek valótlan állítása önmagában a felperesre nézve sértő tartalmat nem hordoz. Az ezen valótlan tényből levont következtetés pedig olyan vélemény, amely kifejezőmódjában nem indokolatlanul sértő, bántó még akkor sem, ha annak jelentéstartalma a felperesre nézve negatív kicsengésű is.

Az nem vitás, hogy a megfogalmazásukban nem sértő jellegű értékítéletek, bírálatok is sérthetik az érintett jóhírnevét amennyiben azok szándékosan elferdített, esetleg meghamisított tényeken, a közlő jobb tudomása ellenére figyelembe nem vett körülményeken alapszik, vagy még vékony ténybeli alappal sem rendelkezik. A perbeli esetben azonban nem erről van szó, mert a tulajdoni lapon szereplő név és a felperesi magatartás kellő alapot szolgáltatott a következtetés levonására.

Ezen túlmenően valóban van jelentősége annak, hogy az alperes pontos információk birtokában haladéktalanul intézkedett a cikk eltávolításáról. Ez is azt támasztja alá, hogy közlései nem öncélúak voltak, hanem egy, a közbeszéd részét képező témának járt utána.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és az ellenkérelem korlátaira tekintettel vizsgálódva a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Felülbírálata a II. rendű alperes per megszüntetésére irányuló kérelmének elutasítását alperesi fellebbezés

hiányában nem érintette.

A fellebbezés eredménytelenségére tekintettel a Pp. 239. § utaló szabályára tekintettel a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a felperes köteles az alperesek részére egyetemlegesen megfizetni a másodfokú eljárással felmerült és az ügyvédi munkadíjból álló perköltséget. Ennek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2018.február 21.

. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró